

تراژدی میدان هوایی کابل محصول اشغال امپریالیستی و بنیادگرایی اسلامی

آذر

با سقوط کابل به دست طالبان، نیروهای امپریالیستی امریکا و انگلیس و سایر متحدین شان کنترل میدان هوایی کابل را در اختیار گرفتند تا کارمندان اداری و استخباراتی و سایر همکاران افغانستانی شان را بیرون کنند. به دنبال این اعلام امریکا و متحدینش علاوه بر آنان که با ادارات کشورهای امپریالیستی در بخش های مختلف نظامی، استخباراتی و اداری کار نموده بودند و سند در اختیار داشتند، هزاران نفر از کارمندان نظامی و ملکی رژیم دست نشانده، مسووسیات و رسانه ها و افراد عادی نیز به سمت دروازه های میدان هوایی کابل هجوم آوردند تا با هواپیماهای امریکایی و متحدین شان از افغانستان خارج شوند. تعداد از این افراد در روزهای اول، به بال ها و تیرهای هواپیماها آویزان شدند و از فاصله چند کیلومتری در فضا، به زمین افتادند. ده ها نفر در اثر حمله مستقیم تفنگ داران مسلح ارتش امریکا و انگلیس و طالبان کشته شدند و هزاران نفر دیگر، مورد اهانت توهین آزار و اذیت و لت و کوب قرار گرفتند. شاهدان عینی وضعیت میدان هوایی کابل را وحشتناک توصیف نموده و تعداد کشته ها و زخمی را بسیار بیشتر از آمار اعلام شده می دانند. جسد های بی جان، زخمی های که روی زمین افتاده، کودکان که زیر پاها له شده اند و پوسترهای افراد مفقود شده همه جا دیده می شود. دلخراش تر از همه آن که انفجار در میان ازدحام جمعیت انبوه، منجر به کشته شدنی تعداد زیاد از مردم گردید. فاجعه میدان هوایی کابل نماد از مظلومیت و دریدری ملت است که امپریالیزم اشغالگر امریکا و نوکران بومی شان و ارتجاع سیاه طالبان بر مردم افغانستان آورده اند.

حمله مرگبار داعش شاخه خراسان به میدان هوایی کابل

ساعت ۶ عصر پنج شنبه ۴ سنبله، زمانی که همه چشم به میدان هوایی دوخته بودند، رسانه ها از دو انفجار پی در پی در دروازه عمومی میدان هوایی در میان ازدحام سنگین مردم خبر دادند. خانواده های زیاد که بستگان شان در میدان هوایی کابل بودند با چشم اشکبار و دل نگران منتظر زنگ و احوال آن ها بودند. فضای میدان هوایی و اطراف آن را ترس و وحشت گرفته بود و باز هم هر لحظه بیم انفجار می رفت. تعداد با دست و پاچگی و فریاد، میان جسد های پاره پاره، زخمی ها، جوی خون و فیرها و گاز اشک آور، به دنبال اجساد عزیزان شان می گشتند و موترها و امبولانس زخمی ها را به سمت شفاخانه ایمرجنسی انتقال می دادند و شمار دیگر، کنار بدن تکه و پاره اعضای فامیل شان نشسته زارزار می گریستند و دست به سر و صورت شان می زدند.

یک از شاهدان عینی در گفتگو به شبکه تلویزیونی رویداد را، این گونه روایت می کند: «نزدیک ساعت ۶ عصر بود که یکبار صدای بسیار خطرناک بلند شد... بار دیگر صدای مهیب بلند شد و موج این انفجار ما را به زمین زد. در همین اثنا یک عسکر امریکایی گاز اشک آور پرتاب کرد.» او که با زن، مادر و کودک خردسالش به آن جا رفته بودند، مجبور می شود زن و کودک اش را گرفته و مادرش همان جا می ماند و با چشم گریان و عذاب، می گوید: «بدترین صحنه زندگی ام بود، ناگذیر شدم مادرم را تنها ایلا کنم تا که زنده باشم عذاب وجدان دارم. من حداقل از بالای ۲۰ تا ۳۰ نعش جوانان گذشتم. این دردی است که تا ابد از یادم نمی رود و تاریخ هم فراموش نمی کند.»

شمار زیادی از مردم بخاطر فقر، ترس و نفرت که از طالبان داشتند به میدان هوایی آمده بودند و ده ها تن آن ها درین انفجار انتحاری، جان باختند و خانواده های شان بی سرپرست شدند. آمنه، خانم میان سالی است که کودک خردسال را در بغل دارد در سوگ شوهرش (باقر)، گاه گاهی از حال رفته و بیهوش می شود، با گریه های پر از درد، حسرت به طلوع نیوز می گوید: «کاشکی ما خبر می داشتیم نمی ماندیم. بی خبر از مه رفته بود... شب خبر شدیم زنگ زد تلفن اش خاموش بود.» آمنه می گوید، همسرش را بیش از همه مسایل دیگر، ناداری مجبور کرد که بی هیچ سند قانونی وارد میدان هوایی شود. بستگانش می گوید باقر چند ماه بود که بیکار، در یک خانه کرایه زندگی می کرد. همین گونه، هزاران تن دیگر، مانند باقر اسناد و مدرک در اختیار نداشتند، در این انفجار جان باختند، زخمی شدند و یا در شوک هستند.

پزشکان و پرستاران شفاخانه ایمرجنسی که پس از حاکمیت طالبان که با کمبود بیشتر کادر درمانی مواجه‌اند، می‌گویند در کمتر از دو ساعت نخست پس از انفجار، ۶۰ تن زخمی به این مرکز رسیدند و ۱۶ تن آن تا رسیدن به مرکز، جان باختند. روز بعد در کنار این مرکز صحنی، از بازگشایی شفاخانه وزیر اکبرخان هم گزارش شد، شمار اندک از داکتران برای تداوی زخمی‌ها در آن حضور داشتند.

چند ساعت پس از انفجار، آمار تلفات اعلام شده توسط رسانه‌ها به ۹۰ تن و یک روز بعد به ۱۷۰ تن افزایش یافتند که از آن جمله ۱۳ تن نیروی امریکایی، ۲ تن به شمول یک کودک بریتانیایی، ۲۸ تن نیروی طالبان و بقیه افراد غیرنظامی بودند. شمار زخمی‌ها به بیش از ۲۰۰ تن گزارش شده است.

واکنش‌ها به حمله داعش خراسان

شاخه خراسان داعش، چند ساعت پس از این حمله اعلام کرد که یکی از اعضای آن، واسکت انفجاری خود را در نزدیکی میدان هوایی کابل در میان ازدحام مترجمان و همدستان ارتش آمریکا انفجار داده است.

جان کربی، سخنگوی پنتاگون هم تأیید کرد که حمله به دروازه میدان هوایی کابل از سوی یک بمب‌گزار انتحاری انجام گرفته، است.

جوابیدن، لحظات پس از انفجار انتحاری، در واکنش به حمله داعش خراسان گفت: «ما نمی‌بخشیم و نه فراموش می‌کنیم. پیدای تان می‌کنیم و شما را به سزای اعمالتان می‌رسانیم. من از منافع کشور و مردمان با تمام قدرت دفاع می‌کنم. تروریست‌ها جلوی کار ما را نمی‌گیرند.»

اما، ذبیح الله مجاهد، سخنگوی طالبان در واکنش به حمله داعش، ضمن محکومیت آن، گفت: «حضور نیروهای امریکایی انگیزه چنین اقدامات را فراهم آورده و طالبان از امریکا خواسته تا هرچه زودتر خاک افغانستان را ترک کنند.»

این امر نشان داد که طالبان نیز در تأمین امنیت کشور ناتوان هستند. انعام الله سمنگانی، عضو کمیسیون فرهنگی طالبان در یک مصاحبه تلویزیونی می‌گوید: «هنوز افغانستان در یک نوع خلا قدرت به سر می‌برد، طالبان، رسماً مسوولیت دولت و ایجاد دولت را بدوش نگرفته‌اند: تا زمانی که نیروهای امریکایی در میدان هوای حضور دارند، حمله در میدان هوایی جریان دارد و به این لحاظ مسوولیت‌اش بدوش امریکایی هاست، نه امارت اسلامی.»

بعد از انفجار و فاجعه انسانی در میدان هوایی دوباره هزاران تن از مردم به سمت این میدان هجوم آوردند. گویی مرگ از اثر انفجار، بهتر از زندگی زیر دهشت حاکمیت طالبان به نظر می‌آید.

حمله‌های پهبادی ارتش آمریکا علیه مواضع داعش و کشار مردم بی دفاع

دو روز بعد از این حادثه مرگبار، ارتش امریکا اعلام کرد که در ولایت شرقی، ننگرهار، هدف خود را توسط یک پهباد نابود کرده‌اند؛ درین حمله دو تن از فرماندهان داعش، کشته شدند؛ اما معلوم نیست در کنار ویران شدن چند خانه، چه تعداد غیرنظامیان درین حمله کشته و یا زخمی شده‌اند. جنرال مکزی، سخنگوی سنتکام گفت، این حمله به تلافی حمله داعش خراسان به میدان هوایی کابل انجام گرفته است. بعد از انتشار این خبر، سخنگوی طالبان این حمله امریکایی در شرق کشور را محکوم کرده و آن را تجاوز آشکار به خاک افغانستان دانست.

یک روز بعد از حمله پهباد نیروهای امپریالیست امریکا بر یک خانواده در نزدیکی میدان هوایی، جان ده عضو این خانواده را که ۶ کودک نیز شامل قربانیان بودند، گرفتند و منزل‌شان را به ویرانه مبدل ساختند. خانواده‌ی که نه تنها با داعش رابطه نداشته بلکه کارکنان سازمان‌های بین‌المللی و دارنده ویزای سفر بودند.

پنتاگون، ساعاتی پس از خروج کامل نیروهایش و با انتقال بیش از ۱۲۰ هزار نفر از میدان هوایی کابل اعلام کرد که ماموریت نظامی ۲۰ ساله خود در افغانستان را به پایان رسانده است. آخرین هواپیمای این کشور ساعت ۱۲ بجه نیمه شب (دوشنبه، ۸ سنبله/ ۳۰ آگست)، میدان هوایی بین‌المللی کابل را ترک گفت.

با خروج کامل نیروهای متجاوز آمریکا و متحدین‌شان، به گفته سخنگویان طالبان اشغال پایان یافته و کشور استقلال بدست آورد. در پی آن، فیرهای شادمانه گروه طالبان پس از نیمه شب، همه جای شهر کابل به گوش می رسیدند و صدای «نعره تکبیر» و به دنباله آن «الله اکبر»^۱ از تمام کوچه و پس کوچه‌ها، بام‌های خانه و مساجد کابل، خواب بر جمعیت ۶ میلیونی این شهر را حرام کردند، مردم و از جمله زنان و کودکان با ترس و وحشت از خواب پریدند و در گوشه‌های خانه‌های‌شان بر این گروه بنیادگرا لعنت فرستادند. شمار زیادی از مردم که از خروج اشغالگران امریکایی احساس رضایت و از برپایی حکومت طالبان نفرت داشتند. طالبان، پس خروج نیروهای امریکایی از میدان هوایی کابل، پایان اشغال نظامی، در ولایت‌های مختلف کشور جشن گرفتند و از پیروزی‌شان در مقابل امریکا تمجید کردند و در کندهار در ختم محفل‌شان، رژه نظامی رفتند و بیرق‌های سفید الله اکبر از هرسو بدست هواداران‌شان به اهتزاز در آمدند. گروه‌های بنیادگرا، از جمله القاعده برای‌شان تیریکی فرستادند و به طالبان توصیه کردند به شریعت پابند باشد. پس از حمله داعش در فرودگاه کابل، گروه‌های کشف و استخبارات طالبان از دستگیری دو تن عضو داعش خبر دادند. ذبیح الله مجاهد، سخنگوی طالبان بار دیگر، از مبارزه این گروه، برضد داعش خراسان در افغانستان تاکید کرد. امر که هنوز معلوم نیست چگونه به پیش خواهد رفت.

۱۴ سنبله ۱۴۰۰

---

۱. ستاد فرماندهی مرکزی آمریکا